

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 27/10

Luksemburg, 11 marca 2010 r.

Wyrok w sprawie C-522/08
Telekomunikacja Polska SA w Warszawie / Prezes Urzędu Komunikacji
Elektronicznej

Państwo członkowskie może zakazać uzależniania zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych od zawarcia przez użytkownika końcowego innej umowy

Niemniej jednak, przepisy krajowe, które, poza pewnymi wyjątkami i nie biorąc pod uwagę specyficznych okoliczności danego przypadku, zakazują składania jakichkolwiek ofert wiązanych, są niezgodne z prawem Unii dotyczącym ochrony konsumentów

Polska ustawa z 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne przewiduje, że w celu ochrony użytkownika końcowego Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (UKE) może nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej na rynku usług detalicznych wymóg niezobowiązania użytkownika końcowego do korzystania z usług, które są dla niego zbędne.

Prezes UKE wydał w dniu 28 grudnia 2006 r. decyzję nakazującą Telekomunikacji Polskiej SA w Warszawie (TP) usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, polegających na uzależnianiu zawarcia umowy o świadczenie usług szerokopasmowego dostępu do Internetu „neostrada tp” od zawarcia umowy o świadczenie usługi telefonicznej.

Jako że skargi o uchylenie tej decyzji zostały oddalone, TP wniosła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Sąd ten zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o rozstrzygnięcie zagadnienia zgodności z dyrektywami ustanawiającymi wspólne ramy regulacyjne w dziedzinie łączności elektronicznej¹ przepisów krajowych, które zakazują wszystkim operatorom łączenia świadczonych przez nich usług, bez oceny stopnia konkurencji na rynku i niezależnie od ich pozycji rynkowej.

Trybunał podkreślił najpierw, że celem dyrektywy ramowej jest ustanowienie zharmonizowanych ram prawnych dla uregulowania usług łączności elektronicznej, sieci łączności elektronicznej oraz urządzeń i usług towarzyszących. Dyrektywa ta określa w szczególności zadania krajowych organów regulacyjnych (KOR), które dokonują analizy odnośnych rynków w sektorze łączności elektronicznej oraz sprawdzają, czy na rynkach tych występuje rzeczywista konkurencja. W braku rzeczywistej konkurencji na rynku właściwy KOR nakłada *ex ante* obowiązki regulacyjne na przedsiębiorstwa mające na nim znaczącą pozycję.

Następnie Trybunał zauważył, że dyrektywa o usłudze powszechnej ma na celu zapewnienie w całej Unii dostępu do publicznie dostępnych usług wysokiej jakości poprzez rzeczywistą konkurencję i wybór, a także regulowanie przypadków, w których rynek nie zaspokaja w sposób zadowalający potrzeb użytkowników końcowych. Aby ten cel zrealizować, dyrektywa określa prawa użytkowników końcowych i odpowiadające im obowiązki przedsiębiorstw dostarczających publicznie dostępne sieci i usługi łączności elektronicznej. Co za tym idzie, państwa członkowskie zapewniają, aby wyznaczone przedsiębiorstwa ustanawiały warunki w taki sposób, aby abonent nie był zobligowany do płacenia za usługi dodatkowe lub usługi, które nie są konieczne lub wymagane dla zamówionej usługi.

¹ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108, s. 33) i dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51).

W tym kontekście Trybunał uznał, że przepisy, które zakazują sprzedaży łączonej w sposób ogólny i niedyskryminacyjny, nie naruszają uprawnień właściwego KOR do definiowania i przeprowadzania analizy poszczególnych rynków łączności elektronicznej. Przepisy te nie naruszają również uprawnień KOR do nakładania *ex ante*, w wyniku analizy rynku, obowiązków regulacyjnych na przedsiębiorstwa mające znaczącą pozycję na tym rynku.

Chociaż w wykonywaniu ich zadań KOR są zobowiązane promować interesy obywateli Unii, zapewniając wysoki poziom ochrony konsumenta, to jednak dyrektywa ramowa i dyrektywa o usłudze powszechnej nie przewidują pełnej harmonizacji w kwestiach związanych z ochroną konsumenta.

W konsekwencji Trybunał orzekł, że **przepisy krajowe, które zakazują przedsiębiorstwu, w celu ochrony użytkowników końcowych, uzależniania zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych od zawarcia przez użytkownika końcowego umowy o świadczenie innych usług, nie są zabronione przez dyrektywę ramową i dyrektywę o usłudze powszechnej.**

W odniesieniu do uregulowań Unii w dziedzinie ochrony konsumentów, a mianowicie między innymi dyrektywy w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych², Trybunał przypomniał, iż stoi ona na przeszkodzie przepisom krajowym, które, poza pewnymi wyjątkami i nie biorąc pod uwagę specyficznych okoliczności danego wypadku, zakazują składania konsumentowi przez sprzedawcę jakichkolwiek ofert wiązanych.

Trybunał uściślił jednak, że zważywszy na fakt, iż sporne w postępowaniu przed sądem krajowym decyzje zostały wydane przed upływem terminu transpozycji wspomnianej dyrektywy 2005/29, dyrektywa ta ma zastosowanie do postępowania przed sądem krajowym dopiero po tej dacie, to jest po dniu 12 grudnia 2007 r.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

² Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych) (Dz.U. L 149, s. 22).